

Sygn. akt II K 2166/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Mariusza Rybaka

po rozpoznaniu w dniach: 06.06.2013r., 18.07.2013r., 27.08.2013r., 23.09.201r., 24.10.2013r., 21.11.2013r., 17.12.2013r.

1. s p r a w y **B. S. (1)**

syna J. i B. zd. S.

urodzonego dnia (...) w K.

2. s p r a w y **Ł. G.**

syna J. i I. zd. K.

urodzonego dnia (...) w K.

oskarżonych o to, że:

1. w dniu 02 czerwca 2012 roku, w K. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), po uprzednim wyłamaniu drzwi do mieszkania numer (...) z klatki schodowej oraz następnie z przedpokoju do pokoju zajmowanego przez R. R., dostali się do jego środka, skąd dokonali kradzieży komputera przenośnego marki „(...)” o nr fabrycznym (...), komputera przenośnego marki (...), pięciu używanych telefonów komórkowych różnych marek w tym marki S. (...) o numerze (...), marki S. (...) o numerze (...), marki m. (...) o nr (...), marki N. (...) o nr (...), marki S. (...) o nr (...), dwóch modemów internetowych (...) o numerze (...) i o numerze (...), pamięci przenośnej marki S. o pojemności 4 GB, konsoli do gier marki S. (...), czytnika kart pamięci koloru srebrnego z wejściem na mini USB wraz z zasilaczem, niebieskiego klasera kolekcjonerskiego z zawartością monet 2 złotych w łącznej ilości 32 sztuk monet, twardego dysku do komputera przenośnego marki T. o pojemności 120 GB, uniwersalnej ładowarki do komputera przenośnego bez końcówek, czarnej torby na komputer przenośny, z zawartością dwóch uszkodzonych matryc komputerowych 15 calowych i dwóch sprawnych matryc komputerowych 15 calowych, powodując szkodę w łącznej wysokości 3094 złotych, na rzecz R. R., przy czym czynu tego Ł. G. dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07 lipca 2009 roku, sygnatura akt IIK 208/09 -obejmującego m.in. wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12 września 2008 roku, sygn. IIK 606/07 o czyn z art. 279§1k oraz z art. 283§1kk skazujący na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności - i wymierzającego na karę łączną w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18.12.2009 roku do 27 października 2010 roku,

tj. o czyn z art.279 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk

2. w dniu 15 maja 2012 roku, w K. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1) po uprzednim wypchnięciu okna do piwnicy niezamieszkałego budynku od strony południowej, dostali się do pomieszczeń budynku, skąd usiłowali dokonać kradzieży metalowych elementów wyposażenia budynku, jednak swojego zamiaru nie

osiągnęli , gdyż zostali zatrzymani na gorącym uczynku przestępstwa przez patrol Policji, czym działali na szkodę (...) spółka jawna z siedzibą we W., przy czym czynu tego Ł. G. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt 1,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w związku z art. 279 § 1 kk i w zw.z art. 64 § 1 kk

nadto oskarżonego B. S. (1) o to że:

3. w dniu 04.06.2012. w K. wbrew przepisom ustawy posiadał w użytkowanym przez siebie samochodzie marki F. (...) nr rejestracyjny (...) środek odurzający w postaci mieszaniny ziela konopi innych niż włókniste oraz najprawdopodobniej tytoniu w łącznej ilości 0,21 grama oraz substancję psychotropową jako proszek zawierający metamfetaminę w postaci soli, w łącznej ilości 0,29 grama

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r, o przeciwdziałaniu narkomanii;

I. oskarżonych: **B. S. (1)** i **Ł. G.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż oskarżony **Ł. G.** czynów tych dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.10.2006r. sygn. akt II K 322/06, za czyn z art. 281 kk na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02.09.2008r. sygn. akt Ko 550/08, a którą odbył od dnia 18.11.2008r. do dnia 18.12.2009r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.02.2008r sygn. akt II K 30/08 za czyn z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.09.2008r. sygn. akt II K 606/07 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i za czyn z art. 283 kk w zw. z art. 280 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, które następnie zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.07.2009r. sygn. akt II K 208/09, którym wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 25.11.2007r. do dnia 29.02.2008r. od dnia 07.07.2008r. do dnia 18.11.2008r., oraz od dnia 18.12.2009r. do dnia 27.10.2010r., a także wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.06.2010r. sygn. akt II K 715/10 m.in. za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 22.01.2011r. do dnia 22.03.2012r., a oskarżony **B. S. (1)** czynów tych dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.01.2003r. sygn. akt II K 826/02 za czyny: z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03.07.2003r. sygn. akt II K 367/03 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24.09.2004r. sygn. akt II K 324/04, za czyn z art. 289 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które następnie zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.01.2005r. sygn. akt II K 782/04 i którym wymierzono karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, a którą oskarżony odbył w okresie od dnia 13.09.2006r. do dnia 20.02.2008r. przyjmując, że oskarżeni działali w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 kk tj. występków w zakresie czynu z pkt 1 z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a w zakresie czynu z pkt 2 z art. 13 § 1 k w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza obu oskarżonym kary po 1 (jednym) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **B. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku tj. występkę z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 kk i art. 91 § 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego **B. S. (1)** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności oskarżonemu **Ł. G.** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniu 04.06.2012r., od dnia 15.05.2012r. do dnia 16.05.2012r., i od dnia 17.05.2013r. do dnia 18.07.2013r., oraz oskarżonemu **B. S. (1)** okres zatrzymania w sprawie w dniu 04.06.2012r. i od dnia 15.05.2012r. do dnia 16.05.2012r. przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **B. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych nr Drz 710/12 w postaci substancji psychotropowej i środka odurzającego;

VI. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. O. kwotę 1260 złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu B. S. (1) oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 289,80 zł;

VII. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych: **B. S. (1)** i **Ł. G.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 2166/12

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 czerwca 2012 r. oskarżeni B. S. (1) i Ł. G. przyjechali samochodem do R. R. mieszkającego w K. przy ul. (...) w mieszkaniu numer (...). Przy samochodzie pozostał ich kolega G. O.. W mieszkaniu tym przebywał R. R., jego konkubina A. P. i kilkuletnie dziecko. Po krótkiej rozmowie oskarżeni wyszli z mieszkania razem z R. R., jego konkubina i dzieckiem. Rozstali się pod blokiem, a R. R. wraz z bliskimi udali się do kuzynki A. P.. Gdy R. R. oddalił się, oskarżeni wrócili do budynku, weszli po uprzednim wyłamaniu zamkniętych drzwi do mieszkania z klatki schodowej oraz następnie z przedpokoju do pokoju zajmowanego przez R. R. i dokonali zaboru komputera przenośnego marki „(...)” o nr fabrycznym (...), komputera przenośnego marki (...), pięciu używanych telefonów komórkowych różnych marek, w tym marki S. (...) o numerze (...), marki S. (...) o numerze (...), marki M. (...) o nr (...), marki N. (...) o nr (...), marki S. (...) o nr (...), dwóch modemów internetowych (...) o numerze (...) i o numerze (...), pamięci przenośnej marki S. o pojemności 4 GB, konsoli do gier marki S. (...), czytnika kart pamięci koloru srebrnego z wejściem na mini USB wraz z zasilaczem, niebieskiego klasera kolekcjonerskiego z zawartością monet 2 złotych w łącznej ilości 32 sztuk monet, twardego dysku do komputera przenośnego marki T. o pojemności 120 GB, uniwersalnej ładowarki do komputera przenośnego bez końcówek, czarnej torby na komputer przenośny, z zawartością dwóch uszkodzonych matryc komputerowych 15 calowych i dwóch sprawnych matryc komputerowych 15 calowych, powodując szkodę w łącznej wysokości 3094 złotych. Przedmioty te zanieśli do samochodu i odjechali.

Dowód: - zeznania świadka R. R. k. 6-6v., k.10v.-11v., k.512v-513,

- zeznania świadka T. R. k. 242v., k. 513-513v.,
- zeznania świadka B. W. k. 8v.-9, k. 513v.-514,
- częściowo zeznania świadka K. C. k. 93v., k. 580v.,
- zeznania świadka W. N. k. 322, k. 648v.- 649,
- zeznania świadka A. P. k. 224v.- 225, k. 649-649v.
- protokół oględzin k. 2-4 z dokumentacją fotograficzną, k. 32-37,

W dniu 15 maja 2012 r. oskarżeni B. S. (1) i Ł. G., dostali się do niezamieszkałego budynku mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) po uprzednim wypchnięciu okna do piwnicy od strony południowej, skąd usiłovali dokonać kradzieży metalowych elementów wyposażenia budynku. Przygotowali bowiem materiały metalowe do wyniesienia z budynku wkładając je do wanny, po czym wannę tę próbowali wynieść przez drzwi budynku i wówczas zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji, czym działali na szkodę (...) spółki jawnej z siedzibą we W..

Dowód: - zeznania świadka E. K. k. 115-115v., 580-580v.,

- zeznania świadka R. S. k. 320v., k. 581v.-582,

- zeznania świadka M. U. k. 128v.-129, k. 649v.-650,

- zeznania świadka T. W. k. 130v.-131, k. 650-650v.,

- zeznania świadka J. E. k. 149-149v., k. 650v.-651,

- zeznania świadka P. B. k. 148-148v., k. 659-659v.,

- protokół oględzin k. 116-117,

- wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) k. 142v.

Oskarżony Ł. G. był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.10.2006r. sygn. akt II K 322/06 za czyn z art. 281 kk na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02.09.2008r. sygn. akt Ko 550/08, którą odbył od dnia 18.11.2008r. do dnia 18.12.2009r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.02.2008r., sygn. akt II K 30/08 za czyn z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.09.2008r. sygn. akt II K 606/07 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i za czyn z art. 283 kk w zw. z art. 280 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, które następnie zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.07.2009r. sygn. akt II K 208/09, którym wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 25.11.2007r. do dnia 29.02.2008r., od dnia 07.07.2008r. do dnia 18.11.2008r. oraz od dnia 18.12.2009r. do dnia 27.10.2010r., a także wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.06.2010r. sygn. akt II K 715/10 m.in. za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od dnia 22.01.2011r. do dnia 22.03.2012r.

Dowód: - dane o karalności k. 327b – 327c,

- odpisy orzeczeń k. 151, k. 152, k. 153-154, k. k. 155, k. 156-157, k. 158,

Oskarżony B. S. (1) czynów tych dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.01.2003r. sygn. akt II K 826/02 za czyny: z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03.07.2003r. sygn. akt II K 367/03 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24.09.2004r. sygn. akt II K 324/04, za czyn z art. 289 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które następnie zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.01.2005r. sygn. akt II K 782/04 i którym wymierzono karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, a którą oskarżony odbył w okresie od dnia 13.09.2006r. do dnia 20.02.2008r.

Dowód: - dane o karalności k. 326a – 326b,

- odpisy wyroków k. 663-664, k. 665-666, k. 159, k. 160, k.

W dniu 04 czerwca 2012r. w K. wbrew przepisom ustawy oskarżony B. S. (1) posiadał środek odurzający w postaci mieszaniny ziela konopi innych niż włókniste oraz najprawdopodobniej tytoniu w łącznej ilości 0,21 grama oraz substancję psychotropową jako proszek zawierający metamfetaminę w postaci soli, w łącznej ilości 0,29 grama.

Dowód : - protokół przeszukania k. 32-37,

- zeznania świadka D. B. k. 321v., k. 514-514v.

- protokół użycia testera narkotykowego k. 44, k. 46,
- protokół użycia wagi k.43, k. 45,
- opinia z przeprowadzonych badań z zakresu chemii k. 277-278.

Oskarżony B. S. (1) ma 32 lata, prowadzi działalność gospodarczą uzyskując dochody na poziomie około 3000 zł. miesięcznie. Na jego utrzymaniu pozostaje niepełnoletnie dziecko, na które ma zasądzone alimenty w wysokości 250 zł. miesięcznie.

Dowód: - dane oskarżonego B. S. (1) k. 455.

Oskarżony B. S. (1) składał kilkakrotnie wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym.

Składając wyjaśnienia po raz pierwszy (k. 19v-20) oskarżony wyjaśnił, że w dniu 02 czerwca 2012r. poszedł wraz z Ł. G. i G. O. do brata pokrzywdzonego. Ponieważ go nie było, wszyscy poszli do pokrzywdzonego R. R. W ich obecności R. R. sprzedawał narkotyki. Gdy wychodzili wszyscy razem, pojawił się brat pokrzywdzonego i wrócił się z nim do jego pokoju. Nie wchodził wtedy do pokoju pokrzywdzonego. Wskazał też na pochodzenie zatrzymanych w jego samochodzie przedmiotów.

Składając kolejne wyjaśnienia (k. 55v.-56) w zakresie czynu polegającego na posiadaniu wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii środka odurzającego i substancji psychotropowej przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że amfetaminę posiadał w samochodzie od około tygodnia, kiedy to zabrał ją młodemu chłopakowi wskazując jednocześnie jego nazwisko – P., by chronić go przed zażywaniem narkotyków. Mama tego chłopaka często jeździła z nim samochodem do pracy i ona zwierzała się oskarżonemu, że ma problemy z synami, że zażywają narkotyki. Oskarżony wielokrotnie słyszał o tym, że pokrzywdzony R. R. sprzedaje narkotyki młodym osobom. W związku z takimi informacjami oskarżony był wielokrotnie u R. R. w miejscu zamieszkania upominając go, by nie trudnił się handlem narkotykami, ale to nie skutkowało. Wobec takiej postawy R. R. obserwował chłopaka o nazwisku P., widział, że poszedł do R. R. do domu. Po wyjściu z domu R. R. oskarżony złapał go i zabrał to, co u niego kupił. Była to amfetamina, którą schował w samochodzie, o czym zapomniał i znalazła ją dopiero Policja w wyniku przeszukania samochodu. Odnośnie suszu roślinnego – marihuany wyjaśnił, że nie wie, w jakich okolicznościach znalazła się ona w samochodzie, zaprzeczył natomiast, by kupował marihuanę. Zaprzeczył, by ktoś mu tę substancję podrzucił.

Składając kolejne wyjaśnienia w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa popełnionego na szkodę R. R. (k. 58v.) oświadczył, że do tego czynu przyznaje się, natomiast nie przyznaje się do posiadania narkotyków. Oskarżony podtrzymał jednocześnie uprzednio złożone wyjaśnienia.

Podczas przesłuchania w dniu 16.05.2012r. (k. 142v.) oskarżony przyznał się do usiłowania kradzieży z włamaniem do budynku przy ulicy (...) i odmówił składania dalszych wyjaśnień. Oświadczył natomiast, że chce skorzystać z możliwości dobrowolnego poddania się karze uzgodnionej z Prokuratorem.

Ponownie przesłuchany w dniu 03.07.2012r. (k. 208) oskarżony nie przyznał się do wszystkich trzech zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że zachowania opisane w zarzucie to bzdury, a uprzednie wszystkie wyjaśnienia zostały na nim wymuszone przez Policjantów i Prokuratora. Wyjaśnił także, że tylko w części podał w nich prawdę.

Podczas kolejnych wyjaśnień (k. 301-302) także nie przyznał się do wszystkich trzech zarzucanych mu czynów i oświadczył, że nie wie, co na ten temat wcześniej wyjaśniał. Podał, że nie wie, jak doszło do tego, że w swym aucie miał amfetaminę, nie wiedział, że to amfetamina, gdyby to wiedział, nie woziłby jej w samochodzie.

Składając wyjaśnienia przed Sądem (k. 456-457) oskarżony B. S. (1) początkowo nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że znalezione u niego telefony komórkowe marki N.i L. kupił od wspólnych z pokrzywdzonym znajomych, m.in. od K. C.. Modemy znalazły się u niego w aucie w takich okolicznościach, że kilka dni wcześniej wiozł pokrzywdzonego do J.i wówczas pokrzywdzony musiał je w jego aucie zostawić. Rozmawiał z pokrzywdzonym, który powiedział mu, że mogło tak się stać. Oskarżony ustosunkował się także do wyjaśnień, jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym. Podał, że w zdecydowanej większości te wyjaśnienia zostały na nim wymuszone przez Policjantów groźbami zastosowania tymczasowego aresztowania. Wyjaśnił też, że tak samo groził mu Prokurator podczas przesłuchania, stąd złożył oczekiwane przez Prokuratora wyjaśnienia. Prokurator tylko dlatego nie wystąpił do Sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania, bo oskarżony złożył wyjaśnienia takie, jakich od niego oczekiwał Prokurator. Oskarżony przyznał się natomiast do czynu zarzucanego mu w pkt 3 aktu oskarżenia i oświadczył, że ma wątpliwości, czy znalezione u niego narkotyki rzeczywiście były tymi, które odebrał od chłopaka o nazwisku P.. Wyjaśnił także odnośnie czynu polegającego na usiłowaniu kradzieży z włamaniem do niezamieszkałego budynku, że jedynie był w piwnicy tego budynku, właściwie wszedł tylko do jednego pomieszczenia i przyznaje się jedynie do tego, że był w środku. Jednocześnie oskarżony potwierdził wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Ł. G. odnośnie tego czynu. Oskarżony wyjaśnił, że brał narkotyki do lipca – sierpnia 2012r. i zachowuje abstynencję od września 2012r.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) zasługują na wiarygodność jedynie w ograniczonym zakresie, a mianowicie w tej części, w której oskarżony wskazał, iż posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste oraz soli amfetaminy. Wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) w tej części w pełni korespondują z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka D. B., wykonującego czynności związane z przeszukaniem auta i protokołu oględzin samochodu F. (...) nr rej. (...) (k. 216 –218 akt o sygn. II K 616/09), w efekcie którego znaleziono w samochodzie B. S. (1) przedmiotowe substancje. Skutkiem użycia testera narkotykowego (k. 44, k. 46) ustalono, że substancje te to środek odurzający – marihuana i substancja psychotropowa – metamfetamina. Powyższe wnioski potwierdziła opinia chemiczna. Znalezione substancje zostały zważone, co wynika z protokołów użycia wagi (k. 43, k. 45). Spójność powyższych dowodów i ich jednoznaczna wymowa świadczy o prawdziwości wyjaśnień oskarżonego w przytoczonym powyżej zakresie. Jako niewiarygodne należy natomiast ocenić wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) dotyczące okoliczności, w jakich wszedł w posiadanie tych substancji, bowiem pozostają one w oczywistej sprzeczności ze spójną relacją przedstawioną przez świadków S. P. i A. O.. Zeznan S. P. wynika jednoznacznie, że obaj oskarżeni nie są jego kolegami, to wyłącznie znajomi znani mu z widzenia. Świadek ten zaprzeczył, by którykolwiek z oskarżonych kiedykolwiek zabrał mu jakieś przedmioty, nigdy też nie rozmawiali z nim o szkodliwym działaniu narkotyków. Z relacji matki S. P., świadka A. O. wynika, że nigdy nie miała problemów z synem S. P., nie zażywa on narkotyków, nigdy też oskarżonemu nie skarżyła się na syna, na zażywanie przez niego narkotyków. Zeznała także, że tylko jeden raz była podwieszona samochodem przez kolegę jej starszego syna. Relacje świadków w sposób jednoznaczny podważają wersję oskarżonego B. S. (1) odnośnie sposobu wejścia w posiadanie narkotyków, a brak jest podstaw do podważenia wiarygodności ich zeznań wobec spójności wypowiedzi świadków. Istotnym też jest, że sam oskarżony podczas składania wyjaśnień przez Sądem oświadczył, że nie jest pewien, w jakich okolicznościach wszedł w posiadanie narkotyków.

Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1), w których nie przyznał się on do dwóch pozostałych zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, nie zasługują na uznanie za wiarygodne. Pozostają one bowiem w oczywistej sprzeczności z pozytywnie zweryfikowanym materiałem dowodowym.

Relacja oskarżonego B. S. (1) w zakresie czynu popełnionego na szkodę R. R. jest niekonsekwentna, zawiera sprzeczności co istotnych okoliczności czynu, nadto wyjaśnienia oskarżonego są nielogiczne i sprzeczne z

doświadczeniem życiowym. Już to daje podstawy do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, natomiast sprzeczność wyjaśnień oskarżonego z relacjami świadków pozwala w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości przypisać oskarżonemu sprawstwo w zakresie tego czynu.

Sąd za całkowicie niewiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1), w których zaprzeczył swemu sprawstwu zakresie czynu zarzucanego mu w pkt 2 aktu oskarżenia. Obaj oskarżeni zostali bowiem zatrzymani wewnątrz budynku na gorącym uczynku w momencie, gdy próbowali z budynku wynieść wannę załadowaną metalowymi elementami wyposażenia budynku. Wynika to bezsprzecznie z relacji wszystkich interweniujących na miejscu funkcjonariuszy Policji. Ich relacja jako spójna i konsekwentna zasługiwała na uznanie za wiarygodną. Tłumaczenia obu oskarżonych w jakich okolicznościach i w jakim celu znaleźli się w tym budynku są nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne. Z wyjaśnień oskarżonego Ł. G., które w całości potwierdził oskarżony B. S. (1), wynikają sprzeczności co do przyczyn i momentu pojawienia się B. S. (1) na miejscu zdarzenia, a sprzeczności te wzajemnie się wykluczają. Z zeznań funkcjonariuszy Policji wynika, że drzwi budynku były zamknięte, gdy sprawcy znajdowali się w środku, tym samym jako nieprawdziwe należy ocenić wyjaśnienia Ł. G., który podał, że otworzył drzwi wejściowe B. S. (1) i tak on dostał się do środka. Zajmujący się tym budynkiem świadek E. K. w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że sprawdził zabezpieczenie budynku około godziny 20 – tej i wszystko było należycie zabezpieczone, natomiast około północy przyjechała na miejsce Policja. Świadek wskazał przed Sądem na sposób zabezpieczenia okien, które nie były okratowane i nie było w nich szyb: okna były zabite deskami. Z relacji funkcjonariuszy Policji wynika natomiast, że tylko jedną drogą sprawcy mogli się dostać do środka – oknem piwnicznym od strony południowej. Wszystkie inne okna oraz drzwi były zamknięte. Skoro każdorazowo świadek E. K. zabezpieczał okna zabijając je deskami niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego Ł. G., aby dostał się do wnętrza budynku poprzez okno, które było jedne zastawione deskami. Z pewnością nie w taki sposób okno zabezpieczył E. K.. Nielogicznym i sprzecznym z zasadami doświadczenia życiowego jest by ktoś inny pomiędzy godziną 20- tą, a 24- tą wszedł przez to okno do budynku, a po opuszczeniu budynku zastawił okno deskami. Takie zachowanie nie ma żadnego logicznego wytłumaczenia. Powyższe jednoznacznie dowodzi, że oskarżeni oderwali zabezpieczające okno deski i w ten sposób dostali się do środka budynku. To ustalenie jest przy tym zgodne z tym, że w postępowaniu przygotowawczym oskarżony B. S. (1) przyznał się do tego czynu, Sąd natomiast nie znalazł podstaw, by owo przyznanie się zakwestionować pod kątem wiarygodności w kontekście wskazanych powyżej dowodów i ich oceny.

W świetle powyższych dowodów i ich oceny, oskarżony B. S. (1) i Ł. G. niewątpliwie swym zachowaniem wypełnili znamiona wszystkich przypisanych im czynów, przy czym w zakresie pierwszych dwóch zarzucanych aktem oskarżenia działali wspólnie i w porozumieniu.

Oskarżeni B. S. (1) i Ł. G. działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 02 czerwca 2012 r. weszli po uprzednim wyłamaniu zamkniętych drzwi do mieszkania z klatki schodowej oraz następnie z przedpokoju do pokoju zajmowanego przez R. R., a więc pokonując zabezpieczenia i dokonali zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci: komputera przenośnego marki „(...)” o nr fabrycznym (...), komputera przenośnego marki (...), pięciu używanych telefonów komórkowych różnych marek, w tym marki S. (...)o numerze (...), marki S. (...)o numerze (...), marki m. (...)o nr (...), marki N. (...)o nr (...), marki S. (...)o nr (...), dwóch modemów internetowych (...)o numerze (...)i o numerze (...), pamięci przenośnej marki S.o pojemności 4 GB, konsoli do gier marki S. (...), czytnika kart pamięci koloru srebrnego z wejściem na mini USB wraz z zasilaczem, niebieskiego klasera kolekcjonerskiego z zawartością monet 2 złotych w łącznej ilości 32 sztuk monet, twardego dysku do komputera przenośnego marki T.o pojemności 120 GB, uniwersalnej ładowarki do komputera przenośnego bez końcówek, czarnej torby na komputer przenośny z zawartością dwóch uszkodzonych matryc komputerowych 15 calowych i dwóch sprawnych matryc komputerowych 15 calowych, powodując szkodę w łącznej wysokości 3094 złotych. Zatem oskarżeni swym zachowaniem wypełnili znamiona występkę z art. 279 § 1 kk.

W dniu 15 maja 2012 r. oskarżeni B. S. (1) i Ł. G., dostali się do niezamieszkałego budynku mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) po uprzednim wypchnięciu okna do piwnicy od strony południowej zabitego deskami, skąd usiłovali dokonać kradzieży metalowych elementów wyposażenia budynku. Podczas próby wyniesienia metalowych elementów przez drzwi budynku zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji, czym działali na szkodę (...) spółki jawnej z

siedzibą we W.. Także i tym wypadku działali wspólnie i w porozumieniu. Dostali się do wnętrza budynku przełamując zabezpieczenie, wylamując deski w oknie. Oskarżeni swym zachowaniem wypełnili znamiona występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

Obu tych czynów oskarżony B. S. (1) dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa. Był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21.01.2003r. sygn. akt II K 826/02 za czyny: z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03.07.2003r. sygn. akt II K 367/03 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24.09.2004r. sygn. akt II K 324/04, za czyn z art. 289 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które następnie zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.01.2005r. sygn. akt II K 782/04 i którym wymierzono karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, a którą oskarżony odbył w okresie od dnia 13.09.2006r. do dnia 20.02.2008r.

W dniu 04 czerwca 2012r. w K. wbrew przepisom ustawy oskarżony B. S. (1) posiadał środek odurzający w postaci mieszaniny ziela konopi innych niż włókniste oraz najprawdopodobniej tytoniu w łącznej ilości 0,21 grama oraz substancję psychotropową jako proszek zawierający metamfetaminę w postaci soli, w łącznej ilości 0,29 grama. Posiadanie tych substancji wbrew ustawie skutkuje wypełnieniem znamion czynu zabronionego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Stopień społecznej szkodliwości wszystkich przypisanych oskarżonemu B. S. (1) zachowań jest znaczny. Oskarżony w krótkich odstępach czasu dokonał tych czynów, wyrządzając w przypadku czynu popełnionego na szkodę R. R., istotną dla tego pokrzywdzonego szkodę w mieniu. Szkoda wyrządzona przestępstwem w stosunku do pokrzywdzonego R. R. została naprawiona jedynie w nieznaczej części poprzez zwrot części zatrzymanych u oskarżonego rzeczy należących do pokrzywdzonego. Oskarżony działał z premedytacją, przygotowując się uprzednio do dokonania kradzieży z włamaniem, o czym świadczy to, że czekał, aż R. R. opuści mieszkanie, by dokonać na jego szkodę przestępstwa; także wyłącznie w celu dokonania przestępstwa udał się w nocy na ul. (...). Oskarżony okradł przy tym osobę, którą znał, wcześniej ją odwiedzał. Oskarżony posiadał wprawdzie nieduże ilości narkotyków, jednak wśród nich były sole metamfetaminy, a więc substancje oceniane jako jedne z najniebezpieczniejszych dla zdrowia.

Wina oskarżonego B. S. (1) nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony działał bowiem umyślnie, w zamiarze bezpośrednim co do wszystkich przypisanych mu czynów. Niewątpliwie oskarżony wiedział, że posiadanie ziela konopi innych niż włókniste i soli metamfetaminy jest zabronione, środki te posiadał świadomie. Stopień winy należało uznać za wysoki, skoro oskarżony działał za każdym razem w sposób zaplanowany, z premedytacją.

Przy wymiarze oskarżonemu kar za poszczególne przestępstwa Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk.

Z uwagi na to, że oskarżony działał w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 kk Sąd wymierzył jedną karę za występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk oraz z art. 279 § 1 kk. W świetle jednoznacznej normy nakazującej wymierzenia kary za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego za przestępstwo, wymierzając jedną karę w oparciu o art. 91 § 1 kk brak było podstaw do powołania w podstawie wymiaru kary dodatkowo art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk. Stanowisko takie wyraził Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 29.12.2008r. w identycznej sytuacji prawnej (sygn. II AKa 290/08, opubl. Krakowskie Zeszyty Sądowe 2009/2/51, LEX nr 477839; podobnie również wyrok SA w Katowicach z dnia 28.09.2000r., sygn. akt II AKa 243/00, Prok. i Pr. – wkł. 2001/7-8/12). Orzekając wobec oskarżonego B. S. (1) karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy za dwa czyny wskazane powyżej i karę 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości tych występków oraz wysoki stopień winy oskarżonego, okoliczności wpływające na ocenę stopnia społecznej szkodliwości i winy. Sąd miał także na uwadze to, że oskarżony po raz kolejny popadł w konflikt z prawem, przy czym był on już uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa popełnione przeciwko

mieniu, dwóch spośród trzech czynów dopuścił się w warunkach recydywy zwykłej. Wobec oskarżonego orzekane były kary bezwzględne pozbawienia wolności, co nie spowodowało jednak zmiany w jego zachowaniu. Z uwagi na to, iż zaistniały przesłanki do wymierzenia kary łącznej wobec rodzaju kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu za poszczególne przestępstwa Sąd, mając na uwadze granice, w jakich kara ta może być orzeczona, mając także na względzie bliskość czasową poszczególnych zachowań, wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności w oparciu o art. 85 kk i art. 91 § 2 kk. Sąd uznał, iż względem oskarżonego B. S. (1) nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca na orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd doszedł do takiego przekonania mając na względzie wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego oraz odbywanie już kar izolacyjnych i brak zmiany w zachowaniu oskarżonego. Uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego, popełnianie przestępstw także na szkodę swych znajomych, łatwość w podejmowaniu decyzji, by ponownie dokonać przestępstwa, świadczy o tym, że oskarżony jest sprawcą wysoce zdemoralizowanym. W tych okolicznościach Sąd uznał, że jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest w stanie spełnić cele kary. Oskarżony nadal popełniał przestępstwa, co dowodzi, iż jedynie kara bezwzględna spełni swe cele wychowawcze, wdroży oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego i zapobiegnie popełnianiu przez niego przestępstw w przyszłości.

Wobec tego, że oskarżony był zatrzymany w sprawie, Sąd, z mocy art. 63 § 1 kk, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

W oparciu o treść art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci soli metamfetaminy i środka odurzającego.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego oskarżonemu obrońcy z urzędu kwotę 1260 zł. wobec złożonego w tym zakresie wniosku przez obrońcę, uwzględniając to, że obrońca został ustanowiony oskarżonemu w toku postępowania sądowego, a trybem właściwym do rozpoznania sprawy był tryb zwyczajny oraz uwzględniając udział obrońcy w terminach rozprawy głównej. Obrońca oskarżonego wskazał, że koszty obrony nie zostały na jego rzecz uiszczzone. Sąd zasądził także na rzecz obrońcy oskarżonego należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w oparciu o § 2 ust. 3 w/w Rozporządzenia.

Z uwagi na sytuację finansową i rodzinną oskarżonego, fakt, że był on pozbawiony wolności w trakcie trwającego postępowania oraz mając na uwadze rodzaj i rozmiar orzeczonej kary, stosownie do treści art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił w całości oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie w tej sytuacji byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.